

Mer grunnskoleopplæring til ungdom - veileder

Kommuner og fylkeskommuner kan tilby mer grunnskoleopplæring til ungdommer som har rett til videregående opplæring, men som likevel har behov for mer grunnskoleopplæring.

VEILEDNING SIST ENDRET: 01.10.2021

Det er et viktig mål at stadig flere unge skal fullføre og bestå videregående opplæring. Derfor har departementet utvidet handlingsrommet i opplæringsloven, slik at unge som har behov for det kan få tilbud om mer grunnskoleopplæring.

Denne veilederen gir en kort innføring i endringen i regelverket og hva lovendringen innebærer. Vi omtaler muligheter og begrensninger knyttet til å utvikle tilbud til elevene i målgruppen.

Innhold

1 Bakgrunn

2 Hva åpner lovendringen for

2.1 Om elevene i målgruppen

2.2 Organisering

2.3 Innhold

2.4 Vurdering

2.5 Kompetanse

2.6 Skyss

2.7 Ulykkesforsikring

2.8 Ansvarsforhold og finansiering

2.9 Rett og plikt til introduksjonsprogram

2.10 Rett til spesialundervisning

2.11 Introduksjonsprogram

3 Rett til særskilt språkopplæring og innføringstilbud

3.1 Rett til særskilt språkopplæring

3.2 Innføringstilbud i videregående opplæring

4 Krav til saksbehandlingen

5 Dokumentasjon

1 Bakgrunn

Opplæringsloven § 4A-1 andre ledd gjør det mulig for kommuner og fylkeskommuner å tilby mer grunnskoleopplæring til ungdommer som har rett til videregående opplæring etter lovens § 3-1. Friskoler omfattes ikke av dette.

Opplæringsloven § 4A-1 andre ledd lyder slik:

Kommuner og fylkeskommuner kan òg tilby grunnskoleopplæring etter første ledd til dei som har rett til vidaregåande opplæring etter § 3-1, men som har behov for meir grunnskoleopplæring for å kunne fullføre vidaregåande opplæring.

Deltakere i tilbud om mer grunnskoleopplæring må oppfylle to kriterier:

1. De må ha rett til videregående opplæring etter opplæringsloven § 3-1. Dette innebærer

at de må ha fullført grunnskolen og ikke ha brukt opp retten til videregående opplæring for ungdom. (De som er over 25 år, kan ha rett til grunnskoleopplæring for voksne etter § 4A-1 første ledd).

2. Skoleeier må anse at vedkommende har behov for mer grunnskoleopplæring. Behovet for mer grunnskoleopplæring skal knyttes til den enkeltes mulighet til å fullføre videregående opplæring. Vurderingen skal knyttes til det faglige nivået og hvilke forutsetninger han eller hun har for å kunne starte opp og følge undervisningen på videregående nivå, for dermed å klare å fullføre videregående opplæring. Det er den enkelte ungdommens behov for mer grunnskoleopplæring, og ikke bare et ønske om bedre grunnskolekarakterer eller -poeng, som skal være tema når behovet skal vurderes.

Alle ungdommer som har gjennomført grunnskolen, men som av ulike årsaker ikke har et godt nok faglig grunnlag til å starte eller gjennomføre videregående opplæring, vil altså kunne få mer grunnskoleopplæring etter § 4A-1 andre ledd. Et eksempel kan være ungdommer som har kommet til Norge sent i grunnskoleopplæringen og som derfor ikke har fått all den grunnskoleopplæringen de har behov for.

Ungdom som har fullført grunnskolen eller tilsvarende opplæring, har rett til tre års heltids videregående opplæring (ungdomsretten). Ungdom som mottar tilbudet etter § 4A-1 andre ledd vil regnes som deltakere, ikke elever, og derfor ikke bruke av ungdomsretten.

Tilbudet skal være gratis og vil regnes som grunnskoleopplæring som kan dokumenteres på vitnemålet fra grunnskolen.

2 Hva åpner lovendringen for

2.1 Om elevene i målgruppen

Mange ungdommer har behov for mer grunnskoleopplæring selv om grunnskolen formelt er fullført. Ungdommer som har kort botid i Norge og få år med grunnskoleopplæring fra hjemlandet, har ofte ikke opparbeidet seg et godt nok faglig grunnlag til å gjennomføre videregående opplæring. I tillegg kan de ha store språklige utfordringer. Ungdommer som har gått glipp av mye opplæring i grunnskolen på grunn av sykdom kan også ha behov for mer grunnskoleopplæring.

For å kunne få et tilbud om mer grunnskoleopplæring må ungdommen

- være under 24 år gammel,
- ha rett til videregående opplæring etter opplæringsloven § 3-1 og
- ha behov for mer grunnskoleopplæring for å kunne fullføre videregående opplæring
- ha lovlig opphold i landet

Dersom ungdommen oppholder seg lovlig i landet i påvente av å få avgjort søknad om oppholdstillatelse, har ungdommen likevel bare mulighet til å få grunnskoleopplæring etter denne bestemmelsen når de er under 18 år og det er sannsynlig at de skal være i Norge i mer enn tre måneder. De som oppholder seg her lovlig i påvente av å få avgjort søknad om oppholdstillatelse og som fyller 18 år i løpet av et skoleår, har rett til å fullføre påbegynt skoleår. For de ungdommene som får avslag på søknad om oppholdstillatelse, gjelder muligheten til å få grunnskoleopplæring etter denne bestemmelsen fram til dato for endelig vedtak.

Behovet for mer grunnskoleopplæring skal være konkret og knyttes til hvilke muligheter den enkelte ungdommen har til å fullføre videregående opplæring. Det er behovet for mer opplæring på grunnskolenivå som skal være vurderingstemaet. At en ungdom ønsker å forbedre grunnskolekarakterene for å komme inn på et bestemt utdanningsprogram, kan ikke vektlegges. Det er ikke fastsatt krav om sakkyndig vurdering fra PP-tjenesten, men skoleeier står fritt til å innhente en vurdering etter samtykke fra ungdommen eller foreldrene.

2.2 Organisering

Et tilbud om mer grunnskoleopplæring for ungdommer som trenger det faller inn under grunnskoleopplæring spesielt organisert for voksne.

Kommunen og fylkeskommunen har større frihet i organisering av opplæringen etter kapittel 4A, enn i organiseringen av opplæringen for barn og ungdom etter opplæringsloven kapittel 2. Blant annet gjelder ikke kravene knyttet til organiseringen av undervisning i opplæringsloven kapittel 8. Dette betyr for det første at nærskoleprinsippet i § 8-1 ikke gjelder for ungdommene som mottar grunnskoleopplæring etter denne bestemmelsen og de vil derfor ikke ha rett til å gå på den nærmeste skolen. Kommunen og fylkeskommunen

kan for eksempel samarbeide om tilbudet, opplæringen kan organiseres gjennom et interkommunalt samarbeid, bruke studieforbund, godkjente nettskoler og andre for å gi ungdommene et opplæringstilbud, jf. § 4A-4 annet ledd.

Opplæringen kan organiseres i hensiktsmessige grupper. Det er ikke noe i veien for at en skoleeier oppretter et tilbud med tanke på en bestemt gruppe ungdommer med felles utfordringer og behov, og dermed ikke et tilbud som er tilpasset alle som i utgangspunktet oppfyller vilkårene i lovteksten. Tilbud om mer grunnskoleopplæring bør organiseres og utformes slik at de er rettet mot de særskilte utfordringene ungdommene i målgruppen står overfor, både faglig og sosialt. Kommunen/fylkeskommunen avgjør hvordan gruppeinndelingen gjøres, og hvor permanente gruppene skal være. Det er tillatt å organisere gruppene på grunnlag av for eksempel faglig nivå, og for ungdommene i målgruppen vil en organisering av gruppene på grunnlag av faglig nivå som oftest være å anbefale. Kommunen/fylkeskommunen avgjør også gruppestørrelsen, men gruppen skal ikke være større enn det som er pedagogisk og sikkerhetsmessig forsvarlig.

Det er ikke krav om at kommunen/fylkeskommunen må knytte en kontaktlærer til gruppen. Direktoratet mener likevel at det kan være hensiktsmessig å knytte en kontaktlærer til den enkelte ungdommen. Opplæringstilbudet behøver ikke følge «skoleruta» og kan være kortere enn ett år. Det mest hensiktsmessige vil likevel ofte være at undervisningen for målgruppen følger det ordinære skoleåret.

2.3 Innhold

Tilbudet vil vanligvis omfatte færre fag, og gi større frihet til å konsentrere opplæringen om det den enkelte kan ha behov for i grunnskolen. Hvilket opplæringstilbud ungdommene kan tilbys går frem av § 4A-1 første ledd andre punktum. Her er det fastsatt at opplæring til vanlig omfatter de fagene deltakeren trenger for å få vitnemål for fullført grunnskoleopplæring for voksne, jf. forskrift til opplæringsloven 4-29.

Dette er:

- norsk, engelsk, matematikk og
- to av fagene matematikk muntlig, samfunnsfag, naturfag og kristendom, religion, livssyn og etikk (KRLE).

Behovet for mer grunnskoleopplæring skal knyttes til den enkeltes mulighet til å følge

undervisningen på videregående nivå og fullføre videregående opplæring. Mer grunnskoleopplæring vil si at deltakerne får mulighet til å bedre sin kompetanse i grunnskolefagene og få karakterene dokumentert på grunnskolevitnemålet.

2.4 Vurdering

Individuell vurdering for deltakere i grunnskoleopplæring etter kapittel 4A er regulert i forskrift til opplæringsloven kapittel 4. Det følger av forskriften § 4-2 at deltakeren har rett til individuell vurdering. Denne retten innebærer en rett til underveisvurdering, sluttvurdering og dokumentasjon av vurderingen. Grunnlaget for vurdering i fag er de samlede kompetansemålene i læreplanene for fag, jf. § 4-3. Retten til underveisvurdering etter kapittel 4 innebærer i korte trekk at deltakeren skal ha

- løpende tilbakemeldinger og framovermeldinger, jf. § 4-7 første ledd
- mulighet til egenvurdering, jf. § 4-7 andre ledd
- en fagsamtale hvert halvår, jf. § 4-7 tredje ledd, med læreren
- halvårsvurdering i fag, jf. § 4-8. Merk: at det er en særregel for komprimerte løp i § 4-8 andre ledd

I grunnskoleopplæring etter kapittel 4A får deltakerne ikke halvårsvurdering i orden eller i oppførsel. Det føres heller ikke fravær. Direktoratet understreker imidlertid at dersom deltakeren har stort fravær, kan dette føre til at læreren ikke får grunnlag for vurdering etter § 4-3. Dette innebærer at deltakerens fravær likevel kan få betydning. Deltakeren må delta i opplæringen og har et medansvar for at læreren får et tilstrekkelig vurderingsgrunnlag, jf. § 4-3 fjerde ledd.

Sluttvurderinger for disse deltakerne er standpunktkarakterer, realkompetansevurdering og eksamenskarakterer, jf. §§ 4-9-til 4-11. Fritak fra vurdering med karakter er regulert i §§ 4-12 til 4-13. Det understrekes at fritak fra vurdering med karakter i for eksempel skriftlig sidemål ikke gir fritak fra opplæringen. Deltakere som er fritatt fra vurdering med karakter, skal følge opplæringen i faget. For eksamen og dokumentasjon av opplæringen er det særskilte bestemmelser i henholdsvis §§ 4-14 til 4-26 og 4-27 til 4-30.

2.5 Kompetanse

Opplæringsloven § 10-1 og forskriften § 14-1 andre ledd gjelder for de som skal undervise

denne målgruppen, se opplæringsloven § 4A-5. Det betyr at lærere skal tilsettes i faste stillinger og ha relevant faglig og pedagogisk kompetanse.

2.6 Skyss

Ungdommene som mottar mer grunnskoleopplæring etter § 4A-1 andre ledd vil normalt ikke være omfattet av retten til skyss i opplæringsloven § 4A-7 første ledd, ettersom de har fullført grunnskolen. Deltakere som har behov for skyss på grunn av funksjonshemming, sykdom eller skade, har likevel rett til skyss etter § 4A-7 andre ledd, selv om de har fullført grunnskolen. Skoleeier kan tilby skyss eller dekke utgifter til transport også til de som ikke har krav på det etter loven.

Tilbudet om mer grunnskoleopplæring må virke mer attraktivt enn eller like attraktivt som å begynne i videregående opplæring dersom det skal treffe målgruppen. Nærhet og tilhørighet til et ungdomsmiljø vil typisk være viktig. Det samme gjelder hvordan transport til skolen skal organiseres eller finansieres. Dette reguleres imidlertid ikke i loven og må løses lokalt.

2.7 Ulykkesforsikring

Plikten til ulykkesforsikring i opplæringsloven § 13-3b omfatter ikke disse ungdommene. Reglene i skadeserstatningsloven gjelder imidlertid, og at det kan være i skoleeiers egen interesse å utvide ulykkesforsikringen sin til også å dekke disse ungdommene.

2.8 Ansvarsforhold og finansiering

Både kommuner og fylkeskommuner gis mulighet til å tilby mer grunnskoleopplæring for ungdom.

Departementet mener at avgjørelsen om hvilket forvaltningsnivå som skal ha ansvar for tilbudet bør tas lokalt ut fra de konkrete lokale forholdene. Det betyr at det er kommunen som er ansvarlig dersom de setter i gang et slikt tilbud og fylkeskommunen som er ansvarlig dersom de setter i gang. Kommuner og fylkeskommuner kan samarbeide om tilbudene.

Et tilbud om grunnskoleopplæring for ungdom etter § 4A-1 andre ledd skal være frivillig og gratis. Det vil også være frivillig for kommune eller fylkeskommune å tilby mer grunnskoleopplæring, og kostnadene må dekkes innenfor gjeldende ramme. Deltakere i

tilbudet vil ikke ha rett til utdanningsstøtte. Dersom kommuner og fylkeskommuner skal samarbeide om grunnskoleopplæring for ungdommer som trenger det, må det avtales hvordan ansvarsforholdene skal være, hvordan tilbudet skal finansieres og hvem som skal ha arbeidsgiveransvar for lærerne mv. Det er videre viktig å avklare hvem som skal ha ansvar for eventuell spesialundervisning.

2.9 Rett og plikt til introduksjonsprogram

Introduksjonsloven gir regler om introduksjonsprogram og opplæring i norsk og samfunnskunnskap for nyankomne innvandrere. Nyankomne innvandrere mellom 18 og 55 år har rett og plikt til å delta i introduksjonsprogram etter introduksjonsloven. Formålet med ordningen er å bidra til overgang til arbeid eller utdanning. Programmet består av opplæring i norsk og samfunnskunnskap, og individuelt tilpassede tiltak som forbereder til videre opplæring eller tilknytning til arbeidslivet.

Introduksjonsprogrammet varer inntil to år med mulighet til ett års behovsprøvd forlengelse, og er et kvalifiseringsløp for en definert gruppe nyankomne innvandrere forutsatt at det foreligger behov for «grunnleggende kvalifisering». Hvem som tilhører denne gruppen er regulert i lovens § 2.

Kommunens utgifter til introduksjonsprogram dekkes gjennom det statlige integringstilskuddet fra IMDi.

Introduksjonsloven regulerer også opplæring i norsk og samfunnskunnskap for en mye større gruppe enn de nyankomne innvandrerne som ved behov har rett og plikt til å delta i introduksjonsprogram. Hvem denne gruppen er reguleres i lovens § 17. Som hovedregel har alle utlendinger med oppholdstillatelse som danner grunnlag for permanent oppholdstillatelse rett og/eller plikt til å delta i 300/600 timer opplæring i norsk og samfunnskunnskap.

Formålet med opplæringen er å sikre at alle som kan få varig opphold i landet får grunnleggende kunnskaper i norsk og det norske samfunnsliv. For tilfeller der en person har opparbeidet seg tilstrekkelige kunnskaper i norsk, for eksempel gjennom det ordinære utdanningssystem, kan det søkes fritak fra å delta i opplæring etter introduksjonsloven. Nærmere regler om fritak er tatt inn i forskrift om opplæring i norsk og samfunnskunnskap for nyankomne innvandrere.

Opplæringen i norsk og samfunnskunnskap finansieres ved et persontilskudd og et grunntilskudd, se informasjon om norsktilskudd fra IMDi.

Grunnskoletilbudet kan være en del av introduksjonstilbudet

Grunnskoleopplæringen etter opplæringsloven § 4A-1 kan inngå i introduksjonsprogrammet og opplæring etter introduksjonsloven og opplæringsloven kan samordnes.

Opplæring etter introduksjonsloven og opplæringsloven som foregår parallelt, kan organiseres i ulike sammensetninger av fag og i ulikt omfang tilpasset den enkelte deltakeren.

2.10 Rett til spesialundervisning

Hvorvidt de som får tilbud om mer grunnskoleopplæring etter § 4A-1 andre ledd har rett til spesialundervisning, kommer ikke frem verken av ordlyden eller forarbeidene til bestemmelsen.

I forarbeidene, Prop. 72 L (2015–2016) punkt 5.5.5, fremgår det at deltakere i tilbud om mer grunnskoleopplæring ikke har alle rettigheter som elever eller deltakere etter § 4A-1 første ledd har. Forarbeidene regner opp tre avvik; retten til skyss, ulykkesforsikring og utdanningsstøtte. Det er ikke gjort unntak fra andre bestemmelser i kapittel 4A for de ungdommene som får tilbud om mer grunnskoleopplæring. Dette betyr at disse ungdommene har rett til spesialundervisning etter § 4A-2 første ledd, dersom vilkårene er oppfylt. Dette harmonerer også best med formålet med ordningen, nemlig å sette deltakeren i stand til å fullføre videregående opplæring.

Kommuner og fylkeskommuner har ingen plikt til å opprette tilbud om mer grunnskoleopplæring. Ettersom spesialundervisning koster penger, og finansiering av tilbud om mer grunnskoleopplæring må dekkes innenfor eksisterende budsjetter, kan det være en fare for at kommuner og fylkeskommuner vil vegre seg for å opprette slike tilbud hvis de da samtidig forplikter seg til å bekoste spesialundervisning. Dette er ikke ønskelig.

Opplæringstilbud som gis etter § 4A-1 er både mer kompakt, og ofte mer individuelt tilpasset, enn et grunnskoletilbud for elever. Mer individuell tilpasning vil trolig redusere behovet for spesialundervisning med påfølgende kostnader. En praksis med å tilby mer grunnskoleopplæring kun til de som ikke har behov for spesialundervisning, vil imidlertid

kunne lede til uheldig forskjellsbehandling som ikke samsvarer med hensikten bak tilbudet og formål om å gi alle likeverdige opplærings- og utdanningsmuligheter.

Dersom lokale myndigheter velger å opprette tilbud om mer grunnskoleopplæring, plikter de også å tilby spesialundervisning hvis en deltaker i de lokalt definerte målgruppene har rett til dette etter opplæringsloven § 4A-2 første ledd.

For mer informasjon om dette, se Utdanningsdirektoratets tolkningsuttalelse 08.03.2021, der også svaret fra Kunnskapsdepartementet er vedlagt.

2.11 Introduksjonsprogram

Rett og plikt til introduksjonsprogram

Integreringsloven kapittel 4 gir regler om introduksjonsprogram for nyankomne innvandrere. Nyankomne innvandrere mellom 18 og 55 år har rett og plikt til å delta i introduksjonsprogram etter integreringsloven. Formålet med ordningen er å bidra til overgang til arbeid eller utdanning. Programmet består av opplæring i norsk og samfunnskunnskap, og individuelt tilpassede tiltak som forbereder til videre opplæring eller tilknytning til arbeidslivet.

Introduksjonsprogrammet er et kvalifiseringsløp for en definert gruppe nyankomne innvandrere. Hvem som tilhører denne gruppen, er regulert i lovens § 9.

Introduksjonsprogrammet skal vare mellom tre måneder og to år, med mulighet til ett års behovsprøvd forlengelse. Har deltakeren sluttmaal om fullført videregående opplæring, skal programmet være mellom tre måneder og tre år og kan forlenges med inntil ett år, se integreringsloven § 13 fjerde ledd.

Kommunens utgifter til introduksjonsprogram dekkes gjennom det statlige integreringstilskuddet fra IMDi. Opplæringen finansieres ved et persontilskudd og et grunntilskudd, se informasjon om tilskudd til opplæring i norsk og samfunnskunnskap for voksne innvandrere fra IMDi.

Integreringsloven regulerer opplæring i norsk og samfunnskunnskap for en mye større gruppe enn de nyankomne innvandrerne som ved behov har rett og plikt til å delta i introduksjonsprogram. Hvem denne gruppen er, reguleres kapittel 6. Som hovedregel har alle utlendinger med oppholdstillatelse som danner grunnlag for permanent

oppholdstillatelse, rett og plikt til å delta i opplæring i norsk til de har nådd et minimumsnivå eller til gjennomførte 300 timer norskopplæring, jf. § 32 jf. § 31. Opplæring i samfunnskunnskap skal gjennomføres innen ett år etter at retten og plikten til opplæring er innvilget, jf. § 33 jf. § 26.

Formålet med opplæringen er å sikre at alle som kan få varig opphold i landet får grunnleggende kunnskaper i norsk og det norske samfunnsliv. For tilfeller der en person har opparbeidet seg tilstrekkelige kunnskaper i norsk eller samisk, for eksempel gjennom det ordinære utdanningssystem, kan deltakeren søke om fritak fra å delta i opplæring etter integreringsloven, se § 29. Nærmere regler om fritak er tatt inn i forskrift til integreringsloven kapittel 5.

Grunnskoletilbudet kan være en del av introduksjonstilbudet

Grunnskoleopplæringen etter opplæringsloven § 4A-1 kan inngå i introduksjonsprogrammet, og opplæring etter integreringsloven og opplæringsloven kan samordnes.

Opplæring etter integreringsloven og opplæringsloven som foregår parallelt, kan organiseres i ulike sammensetninger av fag og i ulikt omfang tilpasset den enkelte deltakeren.

3 Rett til særskilt språkopplæring og innføringstilbud

3.1 Rett til særskilt språkopplæring

En ungdom som ikke kan norsk, eller som har svake norskferdigheter, skal ha et tilrettelagt tilbud i norskopplæringen. Deltakere i grunnskoleopplæring etter § 4A-1 andre ledd kan ha rett til særskilt språkopplæring. Særskilt språkopplæring er en samlebetegnelse på særskilt norskopplæring, morsmålsopplæring og tospråklig fagopplæring. Særskilt norskopplæring innebærer forsterket opplæring i norsk. Morsmålsopplæring er opplæring i morsmålet, mens tospråklig fagopplæring betyr at eleven får opplæring i ett eller flere fag på to språk.

Dersom det er nødvendig med særskilt språkopplæring for at ungdommen skal kunne få forsvarlig opplæring, bør dette fastsettes i et enkeltvedtak. I den særskilte norskopplæringen

kan læreplanen i grunnleggende norsk for språklige minoriteter brukes. Kravet er at dette fremgår av enkeltvedtaket. Vi understreker at læreplanen i grunnleggende norsk for språklige minoriteter er en overgangsplan. Den skal bare brukes inntil vedkommende har tilstrekkelige ferdigheter i norsk til at den videre norskopplæring kan skje etter den ordinære læreplanen i norsk. Det skal ikke gis vurdering med karakter etter læreplanen i grunnleggende norsk for språklige minoriteter. Vurdering med karakter i norsk skal skje etter kompetansemålene i den ordinære læreplanen i norsk, og først når opplæringen følger denne planen. All opplæring i norsk for ungdommer fra språklige minoriteter skal ha som siktemål å oppnå kompetansen beskrevet i den ordinære læreplanen i norsk. For at ungdommen skal oppfylle vilkårene for vitnemål i forskrift til opplæringsloven § 4-29, må han eller hun følge den ordinære norskplanen og få en sluttvurdering på grunnlag av kompetansemålene i denne planen.

3.2 Innføringstilbud i videregående opplæring

Når ungdommen har avsluttet grunnskoleopplæringen etter 4A-1 og begynner i videregående opplæring, vil de kunne tas inn i fylkeskommunens innføringstilbud etter opplæringsloven § 3-12 femte ledd. Bestemmelsen innebærer en begrenset rett for skoleeiere til å gjøre unntak fra opplæringsloven § 8-2 om at elevene til vanlig ikke skal organiseres etter faglig nivå, kjønn eller etnisk tilhørighet og fra Læreplanverket for Kunnskapsløftet LK20.

Noen fylkeskommuner tilbyr også elevene et år 0, men dette tilbudet er utenfor tilbudsstrukturen og elevene bruker ikke av retten til videregående opplæring.

4 Krav til saksbehandlingen

Departementet mener at det ikke er formålstjenlig å stille samme krav om sakkyndig vurdering eller enkeltvedtak i disse sakene, se [Prop. 72 L \(2015-2016\)](#) side 38.

Departementet mener den enkelte skoleeier kan ta stilling til å finne lokale løsninger når det gjelder saksbehandlingsprosedyrer. Utdanningsdirektoratet anbefaler at det utarbeides slike prosedyrer for å sikre likebehandling av deltakerne.

5 Dokumentasjon

Tilbud om mer grunnskoleopplæring innebærer at deltakerne får mulighet til å forbedre sin kompetanse i grunnskolefagene og få karakterene dokumentert på grunnskolevitnemålet. Se mer om dette i [føringskrivet for grunnskolen kapittel 10](#).